

ПЕРСПЕКТИВА ПЕДАГОГІЧНОЇ ПІДТРИМКИ ВИКЛАДАЧАМИ ЗДОБУВАЧІВ ТА СПІЛЬНА ВЗАЄМОДІЯ В НАВЧАННІ

*Музильов Д.О., к.т.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Здатність підтримувати та розвивати академічну мотивацію лежить в основі ефективного навчання та довгострокового успіху. На індивідуальному рівні високомотивовані студенти демонструють більшу наполегливість перед обличчям складного матеріалу, глибшу когнітивну взаємодію зі складними концепціями та, зрештою, вищі академічні досягнення та задоволення. Такі здобувачі розвивають саморегульовані стратегії, постановку цілей, стратегічне планування та самомоніторинг, які виходять за межі аудиторії та охоплюють професійний та особистісний контексти [1]. З економічної точки зору, добре мотивована аудиторія випускників підживлює інноваційні екосистеми; ці люди запускають дослідницькі прориви, підприємницькі проекти та підвищення продуктивності, що лежить в основі національної конкурентоспроможності на світовому ринку, що базується на знаннях. У суспільному плані сильна академічна мотивація пов'язана з вищими показниками утримання та випуску, тим самим знижуючи особисті та суспільні витрати, пов'язані з відтоком освітніх кадрів. У сучасну цифрову епоху, що характеризується швидким технологічним прогресом, величезними потоками інформації та зростанням гібридних та змішаних навчальних середовищ, академічна мотивація стала важливішою, ніж будь-коли. Студенти повинні не лише опанувати базовий контент, але й розвинути адаптивність, звички навчання протягом усього життя та стійкість до відволікаючих факторів онлайн-платформ та нових

технологій. Без міцної мотиваційної основи учні ризикують втратити зацікавленість та втомитися, що підриває індивідуальні прагнення та ширші освітні цілі.

Викладачі займають унікально впливову позицію у формуванні та підтримці академічної мотивації. Завдяки чіткому формулюванню цілей, ефективному підготовчому матеріалу та наданню своєчасного конструктивного зворотного зв'язку, викладачі пробуджують внутрішній інтерес студентів та зміцнюють їхнє почуття компетентності. У вищій освіті, де студентам надається автономія, але вони все ще покладаються на керівництво експертів, якість педагогічної підтримки викладачів часто визначає, чи сприймають студенти академічні виклики як можливості для оволодіння, чи як нездоланні перешкоди. Коли викладачі чітко визначають навчальні цілі, розвінчують абстрактні теорії транспортних процесів та пропонують індивідуальну допомогу під час лекцій та практичних робіт, студенти відчують підвищену академічну ефективність, що стимулює їхню залученість та наполегливість [2].

Основною перспективою розвитку освіти є встановлення ефективної взаємозв'язку між педагогічною підтримкою викладачів та навчальною мотивацією студентів у контексті дисциплін освітніх програм. Однак прямий вплив педагогічної підтримки на навчальну мотивацію часто проявляється через якість міжособистісного обміну в аудиторії. Спільна взаємодія в аудиторії слугує важливим посередником: коли студенти беруть участь у змістовному діалозі з викладачами, чи то через демонстрації результатів в реальному часі, консультації в лабораторіях, чи обговорення проблем за участю колег, вони не лише зміцнюють концептуальне розуміння, але й розвивають сильніше почуття приналежності та академічної ідентичності. На першому курсі навчання серед здобувачів поширені розчарування, пов'язані з налагодженням взаємодії та початкові складності, ці інтерактивні точки дотику можуть

перетворити моменти плутанини на навчальний досвід, посилюючи як компетентність, так і мотивацію. Однак цей опосередкований шлях підтримки та мотивації не діє однаково в усіх навчальних контекстах. Два контекстуальні фактори можуть значно посилити або послабити його вплив. По-перше, почуття педагогічної відповідальності, інтерналізована відповідальність викладача за результати навчання студентів, формує, наскільки глибоко викладач відданий інтерактивній підтримці. Викладачі, які відчують підвищене почуття відповідальності, частіше інвестують додатковий час в індивідуальні консультації з налагодження взаємодії. Адаптують навчальні матеріали до різноманітних потреб здобувачів та проактивно контролюють їх прогрес, тим самим посилюючи зв'язок між підтримкою та взаємодією. По-друге, інтеграція навчання за допомогою штучного інтелекту відображає ступінь ефективного використання інтелектуальних інструментів, таких як помічники з виконання практичних завдань на базі штучного інтелекту, платформи автоматичного оцінювання. Високий рівень інтеграції навчання за допомогою штучного інтелекту може зробити педагогічну підтримку більш цілеспрямованою та адаптивною, сприяючи більш насиченому обміну досвідом та, в свою чергу, посилюючи академічну мотивацію студентів [3].

Таким чином, академічна мотивація є основою ефективного навчання та довгострокового успіху, оскільки високомотивовані студенти демонструють вищі академічні досягнення, більшу наполегливість та розвивають саморегульовані стратегії, що має критичне соціальне та економічне значення для національної конкурентоспроможності та зниження освітнього відтоку. Якість педагогічної підтримки викладачів визначає, чи сприймають студенти академічні виклики як можливості для оволодіння, оскільки викладачі формують мотивацію через чітке формулювання цілей, надання ефективного підготовчого матеріалу та індивідуальної допомоги, що підвищує академічну ефективність

здобувачів. Ефективний взаємозв'язок між підтримкою та мотивацією досягається через спільну взаємодію в аудиторії, де змістовний діалог студентів з викладачами зміцнює концептуальне розуміння, розвиває сильніше почуття приналежності та академічної ідентичності. Вплив цього опосередкованого шляху значно посилюється педагогічною відповідальністю викладача, що стимулює його до інвестицій часу в індивідуальні консультації та проактивний контроль, а також інтеграцією навчання за допомогою штучного інтелекту, який робить педагогічну підтримку більш цілеспрямованою та адаптивною.

Література :

1. Koenka A. C. Academic motivation theories revisited: An interactive dialog between motivation scholars on recent contributions, underexplored issues, and future directions. *Contemporary Educational Psychology*. 2020. Vol. 61. P. 101831. URL: <https://doi.org/10.1016/j.cedpsych.2019.101831>.
2. Boguslawski S., Deer R., Dawson M. G. Programming education and learner motivation in the age of generative AI: student and educator perspectives. *Information and Learning Sciences*. 2024. URL: <https://doi.org/10.1108/ils-10-2023-0163>.
3. Enhancing Teacher AI Literacy and Integration through Different Types of Cases in Teacher Professional Development / A.-C. E. Ding et al. *Computers and Education Open*. 2024. P. 100178. URL: <https://doi.org/10.1016/j.caeo.2024.100178>.